

4. INTERPUNKCE VE VĚTĚ JEDNODUCHÉ

Oslovení

Oslovení **neurčujeme jako větný člen**. Oddělujeme ho **čárkou**. (*Petře, pojd' dál. Pojd' dál, Petře.*)
Je-li **jednoslovný pozdrav spojen s oslovením**, čárku psát nemusíme, např.: *Ahoj(,) Petře, jak se máš?*

Citoslovce

Citoslovce, která **nepovažujeme za větný člen**, oddělujeme **čárkou**. (*Brr, to je ale zima.*)
Pokud vystupuje jako **větný člen**, **neoddělujeme ho čárkou**. Např.: *Žába hop (příisudek) do rybníka.*
Citoslovce se čárkou neodděluje ve spojení s jiným důrazným zvolacím výrazem. (*Ó kéž bych to uměl!*)

Samostatný větný člen

Samostatný větný člen je výraz, který **stojí mimo větu** (před ní nebo za ní). Odděluje se **čárkou**, v základní větě **na něj odkazuje ukazovací zájmeno** nebo **příislovce**. Např.: *Sestra, ta se něco nazlobila.*

Vsuvka

Vsuvka **doplňuje větu** nebo vyjadřuje **stanovisko mluvčího** k obsahu sdělení. **Není větným členem**, a proto je zpravidla **z obou stran oddělena čárkami**. Např.: *Eva, zdá se mi, nemá čas.*
Jednoslovné vsuvky nemusíme oddělovat čárkami. Např.: *Kup mi prosím něco na zub.*

Několikanásobný větný člen

Několikanásobný větný člen je tvořen **dvěma a více složkami**, které **jako větný člen mají stejnou platnost**. **Jednotlivé složky** jsou v psaném projevu odděleny **čárkami** nebo spojeny **spojovacími výrazy**.

Věta jednoduchá je věta, která obsahuje pouze **jeden příisudek**.

Souvětí je větný celek složený ze **dvou a více vět jednoduchých** (obsahuje nejméně dva příisudky).
Věty v souvětí bývají odděleny **čárkou** nebo **spojovacím výrazem**. Rozlišujeme **souvětí podřadné** a **souřadné**.

Souvětí podřadné tvoří **jedna věta hlavní** a **jakýkoli počet vět vedlejších**.

Souvětí souřadné se skládá ze **dvou nebo více vět hlavních**. Může navíc obsahovat libovolný počet vět vedlejších.